

Paul Goma

UNDE NI SUNT...?

Paris, 16 ianuarie 2005

În 12 noiembrie 2004, la București, s-a anunțat :

“Comisia Internațională pentru Studierea Holocaustului în România” - sub supravegherea ambasadorilor SUA și Israelului în România - a tras concluzia prin Elie Wiesel:

“Holocaustul în România a fost posibil ca urmare a antisemitismului cu rădăcini adânci în istoria politică și culturală a țării” (s.n.).

Redactorii “concluziilor” fideli gândirii lor teroriste bolșevice, au comunicat “concluzia”, urmînd ca într-un viitor cețos alții să caute premisele. După profund-gânditorii holocaustologi, antisemitismul la români este de găsit “în istoria politică și culturală a țării”.

Iată un model de abuzivă *înjumătățire a adevărului*. Deci noi, românii ne asumăm partea de vină în *martirizarea și uciderea evreilor începînd din 27 iunie 1941* (“Pogromul de la Iași”), evreii însă nici nu vor să audă - corect: nu ne permit să deschidem gura pentru a vorbi și noi despre *martirizarea, uciderea românilor, cu un an mai devreme, începînd din 28 iunie 1940, în Basarabia și în Bucovina de Nord ocupate de bolșevici* - apoi din 23 august 1944, cîteva bune decenii, în restul României ocupate de ruși.

Aceia dintre membrii “comisiei” cu care am avut de a face (ei m-au atacat în presa din România, din America, din Franța, din Israel, din Basarabia, iar eu, neavînd acces, m-a exprimat prin eseul **Săptămîna Roșie**, tipărit, și prin internet) m-au acuzat, neținînd seama de scrisul meu - pe care unii, ca Shafir au mărturisit că nu-l citiseră!- de “negaționism”, mai mult sau mai puțin “trivial” și de, cum altfel: “antisemitism”; deocamdată nu și de “tuberculozism”. Unii, mai... îngăduitori, au mormăit cu un sfert de gură că, într-adevăr, nu contestasem crimele românilor, victime: evreii, însă... le “justificasem” (crimele!), pretinzînd că românii, în 1941, se răz bunaseră, “sub pretextul că, în 1940 cîteva evrei ar fi comis fapte reprobabile...”

Or procedînd astfel, *negaționiștii evrei* dovedesc a nu cunoaște noțiunea (deci realitatea) *dialog*; confirmă bănuiala devenită certitudine că s-au obișnuit, în ultima jumătate de secol, să monologheze; să dikteze; să acuze, să condamne - și să ceară despăgubiri. Faptul că au fost persecutați, că au fost masacrați - și ei, dar nu doar ei! - nu le conferă dreptul de a se prezenta ca victime eterne, absolute; nu îi absolvă de păcatul crimelor comise de ei, de pildă cele începînd din 1917 în Uniunea, slujind bolșevismul, din 1948 în Palestina, servind sionismul. De cînd au o țară, israelienii au încetat de a mai fi “popor ales”, au devenit ca ne-aleșii: egoiști, răi, xenofobi, nedrepti cu *goi*-ii, brutali, mincinoși, teroriști-de-stat (și de partid). Cu o aroganță insuportabilă, ei, deținători de decenii ai armei atomice, țipă de

fiecare dată când o țară musulmană este bănuită ca deține “arme de distrugere în masă” (ca Irakul, denunțat americanilor, care au pornit la război cu acest pretext, motivul fiind *petrolul*), dar doamne-ferește să sufle un cuvânt despre posesoarele comuniste: China, Coreea de Nord.

“Rădăcinile antisemitismului...” Să fie de găsit doar în “istoria politică și culturală a țării” (România)? Nu **și** în *istoria economică*, a ei, începînd de la 1835?; nici în *istoria antigoismului, a antiromânismului evreilor*, manifestat cu violență încă din 1866, când ne pârau Alianței Israelite, Franței, Angliei?; și în 1878, când am fost șantajați cu neacordarea independenței câștigată pe câmpul de luptă, dacă nu capătă cetățenia română toți evreii intrați ilegal în țară?; nici în 1916-1917, în timpul ocupației germano-ungare a Bucureștiului și a sudului României: *colaborare cu dușmanul, pe timp de război*? Nici în iunie 1940, în timpul ocupației Basarabiei și a Bucovinei?; nici între iunie 1940-iunie 1941, alt - teribil pentru ne-evrei - *colaboraționism al evreilor cu ocupantul sovietic*; al treilea: din 23 august 1944 *colaboraționismul generalizat (gras autorăsplătit) cu ocupantul rus*?

“Holocaustul în România” să se fi manifestat el “*din senin*” (acuzatie mai puțin gravă decât cea adresată firoșilor polonezi: “care supseseră antisemitismul împreună cu laptele de la sânul maicii lor”). “Din senin”, în exact 27 iunie 1941, prin “Pogromul de la Iași”? Au oare, cu un an mai devreme nu existase un 28 iunie (1940) - acela cu adevarat din-senin-manifestat, fiindca Armata Română promise ordin să nu opună rezistență în timpul evacuării tragice din Săptămâna Roșie, iar civilii refugiați nu aveau cu ce se opune, “norodului trudit”, lăudaseră pre Domnul că nu fuseseră, ca atâția alții, uciși pe loc ori luați prizonieri de război într-un război care nu exista ?

Nu se jenează defel holocaustologii când falsifică documente, când inversează cronologia evenimentelor, când prezintă efectul drept cauză? De ce s-ar jena, dacă noi i-am obișnuit să aibă în față o adunătură de muți?, de mutanți?, de piteștizați?

Membrii Comisiei - “internaționale”:

- Prof. Elie WIESEL, Președinte
- Radu IOANID, Vicepreședinte
- Tuvia FRILING, Vicepreședinte
- Mihai IONESCU, Vicepreședinte
- Ioan SCURTU, Institutul N. Iorga, Consilier de Stat, Administrația Prezidențială, Coordonator Secretariat
- Victor OPASCHI, Consilier de Stat, reprezentant al Președintelui României în Comisie
- Viorel ACHIM, Institutul "N. Iorga"
- Lia BENJAMIN, Centrul pentru Istoria Evreilor din România
- Liviu BERIS, Reprezentant al Asociației Evreilor din România, Victime ale Holocaustului

- Irina CAJAL MARIN, Federația Comunităților Evreiești din România
- Adrian CIOFLANCA, Institutul "A.D. Xenopol", Iași
- Ioan CIUPERCA, Universitatea "Al.I. Cuza", Iași
- Alexandru ELIAS, Federația Comunităților Evreiești din România
- Alexandru FLORIAN, Institutul pentru Studii Social-Democrate
- Vasile IONESCU, Organizația Rromilor
- Corneliu Mihai LUNGU, Arhivele Naționale
- Andrei PIPPIDI, Universitatea București
- George VOICU, Universitatea București
- Jean ANCEL, Israel, Institutul "Yad Vashem"
- Colette AVITAL, deputat (Knesset)
- Andy BAKER, American Jewish Committee
- Randolph BRAHAM, CUNY, US
- Mihai Dinu GHEORGHIU, Universitatea Paris II, Franța
- Hildrun GLASS, Germania
- Dan MARIASCHIN, Vicepresedinte B'Nai B'Rith
- Paul SHAPIRO, US, USHMM
- Michael SHAFIR, RFE/RL, Israel
- William TOTOK, Germania
- Leon VOLOVICI, Israel...

Privesc lista celor din "Comisie": nu-l văd pe Andrei Oișteanu, membru eminent al numerosului și criminalului clan Răutu, neobosit vânător de "fasciști antonescieni", de "negaționisti"; nu-l aflu nici pe Andrei Cornea, apărătorul fără condiții și justificator al politicii teroriste a Israelului și a Statelor Unite din ultimul cincinal, cu tot cu părintele său "liberalul" bolșevic Paul Cornea?; nici pe eternul tovarăș caraliu Teșu de la "*Munca*", nedespărțit de carnetul-negru în care îi pune-bine pe dușmanii poporului cu amenințarea: «Ordonanța, Ordonanța!» - au oare de ce? Acești bravi macabei să fi fost înlocuiți în ultimul moment cu doi-trei *goi* figuranți-activi (ca toți proaspeții convertiți, mai catolici decât Rabinul-General) - ca Pippidi, M.D. Gheorghiu, Totok? Dar unde o fi D. C. Giurescu? - să fi lins el pe degeaba ceea ce a lins? Dar Gabriel Andreescu? Dar Dan Pavel? Dar Laszlo Alexandru, dar Pecican? Dar Buzura, Doctorul Honoris Causa de la Ierusalim, răsplătit pentru isprava înalt culturală de a fi trimis la topit un volum de documente care probau fără tăgadă și responsabilitatea evreilor în tragedia generală? Dar Breban, dar Țepeneag - cu stindardul pe care scrie, citeț: "Ed. Reichman"? Dar Marta Petreu cu I. Vartic, ucenici-ascultători ai înțeleptului tovarăș Ion Ianoși?

Să mă încred în "Comisia internațională", cea care nu va putea comite injustiții, doar este alcătuită din intelectuali, iar intelectualul, este cinstit cu sine și cu ceilalți, este informat, nu minte, nu trădează,

nu insultă, nu...- doar propune, dezbate, dialoghează civilizat...?

Să-i iau pe rând pe intelectualii din comisie? Începînd cu Elie Wiesel, profesionist al minciunii, acuzator impenitent?; să continuu cu R. Ioanid, traficant de documente, negator senin al unor adevăruri istorice, altfel un strălucit laș, un cultivat incult, un necititor al textelor incriminate, în schimb... producător de “citate” inexistente, fabricate neglijent, el netemîndu-se că vreun *goi* ar dori să se sinucidă, contrazicîndu-l, dovedindu-i că a mințit nerușinat? Mergînd mai departe cu agitați în borcan: A. Florian (demn fiu al nedemnului Radu Florian); calpuzani ca Ancel, ca Braham?, specialiști în “toaletarea” textelor (Jurnalul lui Sebastian) ca Volovici?

Cum aș putea?

Și cum aș putea, auzind-citind: “Comisia internațională” alcătuită exclusiv din evrei și din filoevrei fără condiții, credincioși fără a cerceta, să nu îmi aduc aminte de altă... “internațională”, sinistra “Comisia Aliată de Control” din 1945-1948, înființată de ocupanți în scopul de a-i vâna-recupera-siberiza pe românii refugiați din Basarabia și din Bucovina, considerați “cetățeni sovietici”- comisie în care “Aliații” erau... rușii; doar ei?

Să fiu crezut: sunt revoltat, nu pentru ca mi-aș fi făcut vreo iluzie că ultimele texte ale mele “**Basarabia**” și “**Săptamîna Roșie**” ar putea avea un efect lămuritor, eventual încurajator în apărarea părții noastre de adevăr. Dar m-a surprins-îndurerat halul nici măcar minim-moralian al consângenilor noștri de a accepta fără crâcnire orice nedreptate, orice umilință, orice batjocură, orice minciună: în schimbul unei burse, al unei călătorii, al unei invitații la un colocviu (și nici măcar, nu totdeauna au fost momiți cu avantaje, ci, după obiceiul părinților, bunicilor, strămoșilor, profesioniști din negura veacurilor ai arvunei ne-cerute - deci ne-onorate), au ajuns să “recunoască-cinstit-ca-la-Pitești” că mamele lor sunt curve, că tații lor au mâncat copii cruzi (dar consolîndu-se în strictă intimitate: «Și ce dac-am zis, eu știu adevărul: că mama nu-i curvă, tata nu-i mîncător de copii - dar dacă așa *se cere*...; și,-n *plus*, *s-ar putea să se dea* câte ceva...”).

Îl arăt cu degetul meu de turnător-al-turnătorilor atît pe Buzura, lepră bătrână, cît și pe mai-junele M.D. Gheorghiu - care, prin forța lucrurilor (a vârstei) nu a putut mânca rahatul ceaușist - dar să nu ne pierdem speranța, tovarăși! Tinerii români sunt leit fiii, nepoții românilor cu piept de aramă, deci: ce naște din român - slugă este! De ce ne-am mira-revolta constatînd că tinerii-din-ziua-de-azi nu sunt capabili să spele grelele păcate ale părinților ci, prin tradiție, mîncă, ei (cu gura lor!) obștescul produs : nu ca pe timpuri, vulgarul/barbarul rusesc, ci tehnologizat/rafinatul americano-israelian - unde mai pui că, pe-bază-de-el, *se dă* - ce s-o da, numai *să se dea*... - atît că ra' tot 'hat rămîne.

Chiar să nu existe printre cele peste douăzeci de milioane de români *un om normal*, care să judece *normal*, să găsească *anormal de unilateral* “Raportul” și “concluziile” lui false, abuzive, dictatoriale?; să fi uitat românii tot ce știau, tot ce citiseră? Sau puțin le pasă de adevăr, își spun că oricum, tot nu vor fi luați în seamă, deci mai înțelept e să tacă, pentru a nu-i provoca pe dom’ sergenții care ne păzesc din 23 august 1944? (pe noi, basarabenii, bucovinenii, din 28 iunie 1940).

Dar unde ni sânt intelectualii, în frunte cu scriitorii? Unde ni sânt directorii de conștiință? Unde analfabeții civic, mutanzii muți până la 22 decembrie 89 fix, dar-însă-totuși din acea clipă gureși nevoie-mare - altfel alfabetizați în cursul-rapid din Piața Universității?;

Unde ni sunt martirii de pușcărie, anticomuniștii, patrioții, cei care au... rezistat terorismului comunist românește, adică îndurînd și tăcînd - pîna la 22 decembrie 1989, iar de-atunci, cu un curaj legendar povestesc ce n-au uitat - și plîng: nu de revoltă, doar de obidă?;

Unde ni sânt apărătorii demnității naționale? Unde ni sunt apărătorii adevărului în contra minciunii instituționalizate, globalizatoare?

Și unde “vocile” celor care acum câțiva ani încercaseră să rostească partea lor de adevăr, însă, nepregătiți documentar și mai ales psihologic pentru a răspunde unor atacuri brutale, acuzatoare, mincinoase - s-au speriat, au fost băgați în boale - iar de atunci tac chitic?: N. Manolescu, G. Liiceanu, D. Tudoran. Ei, dragă-doamne, sunt și directori de conștiință ai nației, nu doar reprezentanți de frunte ai culturii... (în fine, cultura specifică românilor, cea vajnic rezistentă comunismului). De ce nu li se mai aude glasul? Au fost amuțiți de prima răsteală a evreilor? S-au cutremurat, apoi aplatizat-turtizat-curs-evaporat, sub acuzația de “antisemitism”? Dar ei, intelectuali fiind (ier-tare: *fuseseră*) capabili de discernămint, ar trebui să știe ce e adevărul, ce e minciuna, să susțină un punct de vedere, să participe la un dialog.

De ce tac, ascunși sub țol, că ei nu știu nimic, că ei să fie lăsați cu nevoile-și-neamul lor, că, uite, ei sunt bolnavi de ficat și au de plătit pensii alimentare?

De ce... *De frică*. Așa au trăit sub Ceaușescu, așa au supraviețuit sub Iliescu, așa vor vegeta sub Băsescu: *cu frică*. Tremurînd, prin tradiție, din negura veacurilor. Așa au făcut românii istoria: “tot tremurînd, tot așteptînd...”

Așteptînd - ce? Să vină americanii? Să ne facă ei dreptate, cum fac dreptate palestinienilor, afganilor, irakienilor, în curînd și iranienilor? Să ne bage ei - americanii - în Europa, după ce, în urmă cu 60 ani, la Yalta, ei, americanii ne alungaseră din ea, dîndu-ne pe mîna Asiei rusești?

De ce nu se găsește un singur român normal, care, ridicat pe două picioare, să rostească *și* adevărul nostru, al comunității românești, pentru a răspunde neadevărurilor totalizatoare, calomniilor scuiate de slujnicarii “Comisiei internaționale”? Dar cine să fie acela:

Prințul Lichelelor Liiceanu? Să apere Liiceanu cauza nației sale? Care nație? Dar ce are el cu nația română - el are cu nația sa de negustori de carte, cu nația clanului său de olteni ‘oți?;

Ce să-i pretinzi unui Pleșu, diversionist de clasă, subtil vânzător de sine și de frate, legendar autor al Tratatului *Despre Ingineri*?;

Ce să-i ceri lui Manolescu, magistrul legitimator al ilegitalului Iliescu imediat după mineriada sângeroasă? Să “combată”, el, de capul lui, recenta teză a stăpânului său, Tovarășul Ion, potrivit căruia a fost “holocaust” în România; numai românii sunt vinovați față de evrei, în schimb (!) evreii totdeauna au fost personificarea Imaculatei Concepții, în viața lor nu mâncaseră usturoi, nici România nu vânduseră-trădaseră-mulseseră, cale de peste un secol, iar începând din 28 iunie 1940, doamne-fereste să se fi comportat cu noi, basarabenii și bucovinenii (de la 23 august 1944 cu toți românii) ca cei mai feroci dintre ferocii, barbarii komisari bolșevici? - ba chiar din contra?!

Unde ni sunt celelalte voci-autorizate în rostirea adevărului?

Fiindcă am vorbit de scriitori - ca cei mai chemați - dacă aș lua “Dicționarul scriitorilor români”, să-i înșir după alfabet?

Inutil. Nici unul din cei în viață nu ar avea normalitatea scriitoricească de a protesta.

Dar cei recent dispăruți? Să se fi schimbat ceva dacă mai trăiau Marin Preda, Bogza, Jebeleanu, Deșliu, Nichita Stănescu, A. E. Baconsky, Eugen Barbu, Petru Dumitriu, Ivăsiuc, Titus Popovici?

Dar cei deja clasicizați: Arghezi, Bacovia, Barbu, Blaga, Camil Petrescu, Călinescu, Sadoveanu, Eftimiu - cum ar fi reacționat la o astfel de închinare? Ei, cum: ca înaintașii, ca urmașii lor...

Un singur literator și-ar fi ridicat glasul: Eminescu.

Și-l ridicase, dar protectorul său Maiorescu neputînd să-l “rezonabilizeze”, l-a internat în azil - astfel închizîndu-i gura.

În noiembrie 2004 Iliescu Ion s-a făcut grav vinovat față de poporul român, față de nația română, declarîndu-se de acord cu toți termenii diktatului unor notorii falsificatori de istorie, insolenți, mincinoși, calomniatori ai României și ai românilor, zapcii nerușinați ca R. Ioanid, Șafir, Oișteanu, Braham, Ancel - cu, în fruntea lor arhicunoscutul traficant al adevărului : Elie Wiesel (vezi-i interviul în care, acum, neagă faptul de a fi refuzat să viziteze, în 2002, Memorialul Victimelor Comunismului de la Sighet!), autonumit “președinte al Comisiei”.

Iliescu... Nu mai este președinte, însă, înainte de a nu mai fi, ne-a făcut-o: și cu Tratatul cu Rusia și cu Diktatul Holocaustic.

Acest răufăcător, acest trădător al României și al românismului a fost proslăvit, în 1990, de directori de opinie ca Buzura, Eugen Simion, Sorescu, Pleșu, Hăulică, Breban - ce să mai vorbim de N. Manolescu, legitimatorul ilegitalului, prezentat ca “Om cu o mare”, la nici o săptămână după Mineriada Sângeroasă din 13-15 iunie 1990! Deși în

timpul mandatului (!) său România a fost crunt jefuită de securiști și de activiști, care puseseră mâna pe tezaurul statului, iar românii au devenit și mai săraci și mai disperați - în Anul Domnului 2000, cvasitotalitatea intelectualității rezistentculturale române, în frunte cu Anele Ipătescu ale cumpenei dintre milenii, au inițiat-semnat APELUL RUȘINII, ascuns sub explicația nesfârșit de inteligentă: “Votați împotriva dictaturii”, carevasăzică î m p o t r i v a improbabilei, virtualei dictaturi de dreapta a contracandidatului - însă p e n t r u dictatura reală, exercitată cale de 4 ani de zile, a candidatului bolșevic Iliescu.

Cine a semnat atunci “Apelul GDS” - publicat în revista 22 din 5-11 dec. 2000? Iată numele celor mai răsăriți:

- Gabriela Adameșteanu
 - Ana Blandiana (nu a semnat direct, ci ca... autopreședinte al PEN Clubului)
 - Doina Cornea
 - Anca Oroveanu
 - Adriana Babeți
 - Smaranda Vultur
 - Carmen Mușat
 - Marta Petreu
 - Ruxandra Cesereanu
 - Rodica Palade
 - Aura Christi
 - Magda Cârneci
 - Monica Spiridon
 - Mariana Celac
 - Sanda Cordoș - și încă altele, anticomuniste din... ilegalitate;
- Deasemeni bărbații feroci “opozanți” antibolșevici:
- Paler
 - Pavel Cîmpeanu
 - Oișteanu
 - Mihai Șora
 - Doinaș
 - Liiceanu
 - Pleșu
 - Manolescu
 - Eckstein Kovacs Peter
 - Alex. Ștefănescu
 - I.B. Lefter
 - Cassian Spiridon
 - M.H. Simionescu
 - Dimisianu
 - Victor Neumann
 - Valeriu Stancu
 - Pavel Șușară

- Michael Astner
- Ion Vădan
- Vasile Gogea
- Dan Oprescu (!)
- Andrei Cornea
- Andrei Codrescu
- Mircea Martin
- Antonesei
- Stelian Tănase
- Leonard Oprea
- Mihăieș
- Tismăneanu
- Gavriluță
- Paleologu
- Iorgulescu
- Patapievici (!!)
- Sorin Alexandrescu (!!!)
- Negrici... -

Aceștia-acestea - și încă alții, cvasitotalitatea intelighenților tricolori - au făcut, în 2000 campanie pentru... Iliescu. După ce făcuseră campanie pentru alt trădător al țării Constantinescu.

(Obiceiul de a face-liste l-am învățat de la evrei. Întru neuitare).

De ce nu se trezesc măcar în al 24-lea ceas Adormiții noștri directori de Inconștiință?

Știu de ce:

Fiindcă, după obicei, în al 25-lea (ceas), la împărțeală, ei vor fi primii, jurînd cu mîna pe inimă că fuseseră mereu treji-rezistenți - prin (arpagi)cultură.

Paul Goma